

Rosa 'Lichterloh'

róża 'Lichterloh'

Grupa Floribunda & Climbing Floribunda

Interesująca róża parkowa lub rabatowa, wyróżniająca się intensywną czerwienią kwiatów, Przynależność odmiany do grupy jest sprzeczna i zmieniała się kilkakrotnie od momentu jej powstania. Pierwotnie zarejestrowano ją jako różę piżmową (Hybrid Musk), obecnie przyłączono ją do róż bukietowych (Floribunda). Nazwa tej róży odnosi się do barwy jej kwiatów. "Lichterloh" w języku niemieckim jest przysłówkiem, używanym w sytuacji, w której dochodzi do całkowitego opanowania czegoś przez świetliste, ogromne płomienie np. płonący las, gwałtowny pożar (Lichter – światło; lohen – błyszczyć). Wysokość krzewów swobodnie rosnących wynosi ok. 90 cm, przy niewiele mniejszej szerokości. Rosną dość silnie i dobrze się krzewią. Mocno cięte krzewy prowadzone jako róże rabatowe są często niższe. Pędy silne, grube, sztywne, kolczaste. Liście duże, ciemnozielone, lekko błyszczące, o jajowatych lub okrągłych listkach z ostrym zakończeniem, gęsto ułożone na pędach. Z pąków o jajowatym kształcie rozwijają się ognieście czerwone kwiaty o połyskujących w świetle słońca płatkach. Kwiaty średniej wielkości, o średnicy ok. 9 cm, półpełne do pełnych, lekko pachnące, nie blakną. Łagodnie zaokrąglone płatki regularnie ułożone wokół wnętrza z żółtymi pręcikami, widocznego dopiero po całkowitym rozwinięciu kwiatu. Kwiatostany są duże, skupiają po kilkanaście kwiatów. Pojawiają się od połowy czerwca, z przerwami do mrozów. Odmiana najlepiej rośnie w pełnym słońcu, na dobrze uprawionej glebie. Odporność na mróz i choroby przeciętna. Krzewy na zimę wymagają kopczykowania, a latem odpowiedniej ochrony przeciwko chorobom. Wiosenne cięcie jest konieczne, podobnie jak innych róż rabatowych, może być przeprowadzane na różnej wysokości. Przekwitłe kwiatostany usuwa się. Róża stosowana jako rabatowa i niewielka parkowa w parkach i ogrodach, o wyrazistej barwie kwiatów klasycznie prezentującej się jaskrawo na tle zieleni trawnika czy monotonnych żywopłotów. Można ją sadzić także wśród innych gatunków roślin, pamiętając o jej sztywnym pokroju i bogatym ulistnieniu. Przeciętna rozstawa sadzenia wynosi 0,6-0,7m.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Mathias Tantau Niemcy; wprowadzenie do handlu: Rosen Tantau 1955 Niemcy
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże parkowe róże wielokwiatowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów	kwiatostan pachnące półpełne pełne
barwa kwiatów	czerwone
pora kwitnienia	październik wrzesień sierpień lipiec czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	roślina kolczasta lub ciernista ozdobne z kwiatów pachnące kwiaty
zastosowanie	rabaty zieleń publiczna parki ogrody przydomowe
strefa	6



autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;